

Karen fra Gruben.

DRAMA

i 3 Akter,

41 Afdelinger

Karen og Karl.
 Belønningen udloves.
 Lui.
 Tosse Søren forelsket.
 Paa Vej til Kroen.
 Naar Arbejdet er forbi.
 Du vil nok indsmigre Dig.
 Karl klatrer op ad den højeste Klippe.
 Lui foretager et farligt Ridt.
 To Elskende.
 Karl hører det.
 Overfaldet paa Posten.
 Posten fortæller.
 Karl paa Sporet.
 Karl bliver arresteret.
 Karl i Arresten.
 Lui hører om Karls Arrestation.
 Lui fortæller Karen om Karl.
 Lui jages bort.
 Planen lægges.
 Bortførelsen.
 Næste Morgen.
 Raadslagning.
 Spionen.
 Tosse Søren lytter.
 Jeg faar en Idé.
 Karen som Skjold.
 Søren advarer.
 Efter Hjælp.
 Barrikaden bygges.
 Kampen begynder.
 Til Kroen.
 Karen befries.
 Krudtet er opbrugt.
 I sidste Øjeblik.
 Luis Flugt.
 Tosse Sørens Død.
 Den dræbende Kugle.
 Ingen Udvej.
 Det sidste Hvilested.
 To lykkelige.

KAREN

fra Gruben.

DRAMA

I 3 Akter 41 Afdelinger.

PERSONER:

Ole, Krovært . . .	Johan Jensen
Karen, hans Datter .	Tolva Jacobsen
Karl } hendes { . .	Knud Bærentzen
Lui } Bejlere { . .	Axel Matzon
Tosse Søren. . . .	Marius Hansen.

Blandt den lille Kolonis Arbejdere i Gruberne ved „X“ er der Karl, den gode solide og raske Arbejder, og Lui, den dristige, forvovne, begge forelsket i Koloniens eneste Kvinde, nemlig Kroværtens Datter Karen, sidstnævnte er ogsaa omsværmet af en halvgal Fyr, kaldet Tosse Søren, som har kastet hele sin Kærlighed paa Karen og følger hende som en trofast Hund.

Karen er som Koloniens eneste Kvinde og som den raske hjertensgode Pige hun er, afholdt af alle Arbejdere. Kroen ligger sammen med nogle af Hytterne i den ene Del af den store Grube og Politikontoret og andre Hytter i den anden Del af Gruben, adskilt af Søen, der gaar tværs igennem.

En tidlig Morgen, Solen skinner og Karen gaar glad udenfor Kroen og ordner, da hører hun Ridt og lidt efter kommer Karl ridende paa sin Hest, glad hilser hun paa ham, hendes Fader kommer ogsaa ud og hilser. Lui og flere Arbejdere kommer til og medens Karen bringer Øl omkring, følger Tosse Søren hende trofast; som sædvanlig Genstand for de andres Morskab og særlig Lui driller ham. Da kommer Karl ham til Hjælp, idet han siger til Lui: „Hvis Du ikke lader Søren være, faar Du Klø“.

Lui trækker sin Revolver og Karl ligeledes, men Fogeden skiller dem ad.

Han foreslaar dem hellere at vise deres Dygtighed ved at skyde til Maal. Karl skyder forbi under de andres Latter, men Lui rammer lige i Esset under almindelig Bifald, da klatrer Karl for et vise sig op ad den høje, stejle „Sukkerklippe“ og planter det danske Flag paa dens Top.

Men Lui overbyder ham og rider op ad den samme Klippe.

Fogeden udlover en Belønning paa 10,000 Kroner til den, der kan fange Postrøveren, og der er Liv i Kolonien for at tjene Pengene.

Karl og Karen mødes paa det sædvanlige Mødested „Udsigtsbænken“, men kun for et kort Nu, thi Pligten kalder paa Karen, efter at hun er gaaet, begiver Karl sig til sin Hytte paa den anden Side Gruben, undervejs møder han Tosse Søren der strejfer omkring, de hører Ridt og nogen nærme sig og skjuler sig bag Stenene, herfra hører de Lui aftale med sin Ven Lars Enøje om et nyt Overfald paa Posten.

Karl vil nu tjene de 10,000 Kr. og faar Søren til at tie med hvad de har hørt.

Om Aftenen røver Lui og Lars Postsækkene, Posten kommer til Kroen, hvor Fogeden sidder og fortæller hvor det var Overfaldet

skete og Fogeden begiver sig paa Vej. Karl har imidlertid søgt og fundet Postsækkene i Stendyssen, idet samme kommer Fogeden, da Karl ikke kan bevise sin Uskyldighed bliver han beskyldt for at være Postrøveren og anbragt i Arrest.

Lui fortæller Karen om Karls Arrestation og forsøger at omfavne hende, men bliver afvist og da han igen forsøger, tilsidst bortvist af gamle Ole; han rider bort og sværger Hævn.

Lui rider nu rundt til sine Kammerater og de lover alle at være ham behjælpelig med at bortføre Karen.

Om Natten kommer de ridende, saarer gamle Ole og bortfører Karen.

Næste Dag sender Lui en Mand til Kroen for at spionere. Denne hører at Ole skal gemme Postsækken med 50,000 Kr. i Sedler, Natten over, da Posten ikke tør ride videre ved Aften. Spionen meddeler dette til Lui og han og hans Kammerater beslutter at røve Pengene.

Lui faar nu en Idé, han sætter Karen foran sig paa Hesten og vil bruge hende som Skjold. Tosse Søren, der har hørt nogle af Banditterne tale om Overfaldet, løber til Kroen og fortæller det.

En af Arbejderne bliver sendt til Politiet efter Hjælp og de andre barrikaderer sig saa godt de kan, saa Lui bliver modtaget med en Geværsalve ved sin Ankomst. Imedens Arbejderen rider efter Hjælp, kæmper de nu paa begge Sider af Barrikaden. Søren har inde fra set Karen. Krudtrøgen og Ilden fra Huset, der er antændt, skjuler Søren, denne lister sig ud og river Karen ned ad Luis Hest og faar hende puffet ind i Huset; men falder selv ramt af Luis Kugle. Nu viser Banditterne ingen Skaansel og snart staar Kroen i Flamme og for dem inde i Huset er Krudtet opbrugt. Da i sidte Øjeblik kommer Hjælpen og alle Banditterne bliver skudt ned, undtagen Lui der ser sit Snit til at flygte forfulgt af Karl og to Betjente.

Lui rider nu for Livet, op ad de stejleste Klipper, stadig forfulgt, tilsidst naar han op paa Klippen hvor Udsigtsbænken staar, den har kun en Vej, op og ned, de 3 andre Sider er lodret ned i Dybet, et Øjeblik holder han oppe paa Toppen, saa ser han ingen Udvej og frivillig søger han Døden.

Det er nogen Tid efter, det er Aften. Solen synker rødgylden ned bag Klipperne, højt oppe staar et tarveligt Trækors, belyst af den nedgaaende Sol. Da afbrydes Stilheden af to der kommer gaaende sammen, det er Karen og Karl, der søger op til deres Yndlingssted, Udsigtsbænken, der lader Karen, medens Karl blotter sit Hoved, en Buket falde ned til ham, der nede i Dybet fandt sit sidste Hvilested.

